

Питання для самостійної підготовки до підсумкової контрольної роботи з кримінального права (Особлива частина, 5-й семестр)

БЛОК 1.

Поняття і система Особливої частини КК.

Наукові основи кваліфікації кримінальних правопорушень

1. Система Особливої частини КК України. Критерії розміщення (групування) кримінальних правопорушень за розділами.
2. Поняття кваліфікації кримінальних правопорушень, формули кваліфікації кримінальних правопорушень та юридичного формулювання обвинувачення.
3. Значення постанов Пленуму ВСУ та постанов Верховного Суду, у яких викладені висновки щодо застосування норм закону України про кримінальну відповідальність, для кваліфікації кримінальних правопорушень.
4. Момент закінчення кримінального правопорушення з формальним складом.
5. Момент закінчення кримінального правопорушення з усіченим складом.
6. Момент закінчення кримінального правопорушення з матеріальним складом.
7. Кваліфікація дій виконавця кримінального правопорушення та співвиконавця кримінального правопорушення (ч. 1 ст. 29 КК).
8. Кваліфікація дій організатора, підбурювача та пособника (ч. 2 ст. 29 КК).
9. Кваліфікація дій організатора, підбурювача чи пособника, якщо вони одночасно були ще й співвиконавцями цього кримінального правопорушення.
10. Кваліфікація дій організатора, підбурювача та пособника у випадках вчинення виконавцем незакінченого кримінального правопорушення.
11. Кримінальна відповідальність організаторів та учасників організованих груп та злочинних організацій (ст. 30 КК).
12. Які форми співучасті охоплюються кваліфікуючими ознаками «вчинення кримінального правопорушення групою осіб», «вчинення кримінального правопорушення за попередньою змовою групою осіб», «вчинення кримінального правопорушення організованою групою» («принцип матрьошки»).
13. Кримінальна відповідальність співучасників у кримінальному правопорушенні зі спеціальним суб'єктом (співучасть у кримінальному правопорушенні зі спеціальним суб'єктом).
14. Ставлення у вину співучасникам обставин, що впливають на кваліфікацію дій виконавця (ч. 3 ст. 29 КК).
15. Відмінність повторності кримінальних правопорушення від продовжуваного кримінального правопорушення (ст. 32 КК). Чи можлива повторність двох або більше кримінальних правопорушень, передбачених різними статтями Особливої частини Кодексу?
16. Кваліфікація кримінальних правопорушень при конкуренції загальної і спеціальної кримінально-правових норм.
17. Кваліфікація кримінальних правопорушень при конкуренції спеціальних кримінально-правових норм з обтяжуючими обставинами.
18. Кваліфікація кримінальних правопорушень при конкуренції спеціальних кримінально-правових норм з пом'якшуючими обставинами.
19. Визначення неоподатковуваного мінімуму доходів громадян для кваліфікації адміністративних та кримінальних правопорушень. Чи має значення зміна прожиткового мінімуму після вчинення кримінального правопорушення?
20. Кваліфікація готування до кримінальних правопорушень (ст. 14 і ст. 16 КК).
21. Кваліфікація замаху на вчинення кримінальних правопорушень (ст. 16 КК).

БЛОК 2.

Злочини проти основ національної безпеки України

1. Форми об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 109 КК («Дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади»).
2. Публічність заклику.
3. Форми об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 110 КК («Посагання на територіальну цілісність і недоторканність України»).
4. Кваліфікуючі ознаки за ч.3 ст.110 КК.

5. Яке значення має насильницький спосіб для кваліфікації злочинів, передбачених статтями 109 і 110 КК.
6. Відмежування злочинів, передбачених статтями 109 і 110 КК між собою.
7. Форми об'єктивної сторони державної зради (ст. 111 КК). Кваліфікація державної зради за сукупності з іншими злочинами.
8. Поняття переходу на бік ворога як форми об'єктивної сторони державної зради (ст. 111 КК).
9. Адресат передачі або збирання відомостей, що становлять державну таємницю у складі державної зради та шпигунства.
10. Суб'єкт державної зради (ст. 111 КК).
11. Умови звільнення від кримінальної відповідальності, що передбачені ч. 3 ст. 111 КК («Державна зрада»).
12. Потерпілий у складі злочину, передбаченого ст. 112 КК («Посягання на життя державного чи громадського діяча»).
13. Об'єктивна та суб'єктивна сторони посягання на життя державного чи громадського діяча (ст. 112 КК).
14. Конструкція складу посягання на життя державного чи громадського діяча (ст. 112 КК) та його відмежування від умисного вбивства особи чи її близького родича у зв'язку з виконанням цією особою службового або громадського обов'язку (п. 8 ч. 2 ст. 115 КК).
15. Диверсія (ст. 113 КК): об'єктивна сторона і момент закінчення.
16. Особливості суб'єктивної сторони диверсії (ст. 113 КК).
17. Предмет шпигунства (ст. 114 КК). Об'єктивна сторона шпигунства (ст. 114 КК).
18. Суб'єкт шпигунства (ст. 114 КК).
19. Умови звільнення від кримінальної відповідальності за шпигунство (ч. 2 ст. 114 КК).
20. Перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань (ч. 1 ст. 114-1 КК): об'єктивна сторона.
21. Поняття особливого періоду.

БЛОК 3

Крим. правопор. проти життя особи

1. Початковий момент життя людини.
2. Кінцевий момент життя людини.
3. За які із кримінальних правопорушень проти життя особи в КК України передбачено знижений вік, з якого може наставати кримінальна відповідальність?
4. «Просте» умисне вбивство (ч. 1 ст. 115 КК). Убивство на прохання потерпілого чи за його згодою.
5. Умисне вбивство з особливою жорстокістю (п. 4 ч. 2 ст. 115 КК).
6. Відмежування умисного вбивства з особливою жорстокістю (п. 4 ч. 2 ст. 115 КК) від умисного вбивства з метою приховати інше кримінальне правопорушення або полегшити його вчинення (п. 9 ч. 2 ст. 115 КК).
7. Умисне вбивство двох або більше осіб (п. 1 ч. 2 ст. 115 КК).
8. Умисне вбивство способом, небезпечним для життя багатьох осіб (п. 5 ч. 2 ст. 115 КК). Кваліфікація вчиненого, якщо внаслідок вбивства таким способом загинуло декілька осіб.
9. Умисне вбивство з корисливих мотивів (п. 6 ч. 2 ст. 115 КК). Відмежування цього виду вбивства від «простого» умисного вбивства.
10. Умисне вбивство з хуліганських мотивів (п. 7 ч. 2 ст. 115 КК).
11. Умисне вбивство на замовлення (п. 11 ч. 2 ст. 115 КК).
12. Кримінальна відповідальність замовника умисного вбивства на замовлення.
13. Відмежування умисного вбивства, поєднаного із зґвалтуванням (п. 10 ч. 2 ст. 115 КК) від умисного вбивства з метою приховати інше крим. правопор. (п. 9 ч. 2 ст. 115 КК).
14. Особливості умисного вбивства, передбаченого п. 13 ч. 2 ст. 115 КК.
15. Кваліфікація вбивства, яке містить ознаки, що підпадають під різні пункти ч. 2 ст. 115 КК.
16. Чим має бути викликаний стан сильного душевного хвилювання при умисному вбивстві в стані сильного душевного хвилювання (ст. 116 КК)?
17. Як кваліфікується умисне вбивство, вчинене в стані сильного душевного хвилювання, але за умови, що воно було результатом перевищення меж необхідної оборони?

18. Потерпілий у складі умисного вбивства матір'ю своєї новонародженої дитини (ст. 117 КК). Кваліфікація дій співучасників убивства матір'ю новонародженої дитини.
19. Кваліфікація схилення до самогубства особи, яка не здатна розуміти значення своїх дій через психічну хворобу або малолітство.
20. Відмежування умисного вбивства від вбивства через необережність та умисного тяжкого тілесного ушкодження, що спричинило смерть потерпілому.
21. Кваліфікуюча ознака вбивства через необережність (ст.119 КК)
22. Доведення до самогубства (ст. 120 КК).
23. Погроза вбивством (ст. 129 КК). Чи має значення при погрозі вбивством, що винний насправді не мав наміру реалізувати погрозу або використовував для погрози непридатні засоби (напр., макет зброї чи несправну зброю)?
24. Класифікація умисних вбивств. Кваліфікація умисного вбивства, вчиненого за наявності обтяжуючої та пом'якшуючої обставин.

БЛОК 4.

Крим. правопор. проти здоров'я особи

1. Тілесне ушкодження з медичної та юридичної точки зору. Види тілесних ушкоджень.
2. Види тяжкого тілесного ушкодження. Відмежування умисного тяжкого тілесного ушкодження (ч. 1 ст. 121 КК) від замаху на умисне вбивство (ст. 15 ч. 1 ст. 115 КК).
3. Умисне тілесне ушкодження, небезпечне для життя в момент заподіяння.
4. Умисне тілесне ушкодження, що спричинило непоправне знівечення обличчя. Суб'єкти встановлення факту «непоправності» та факту «знівечення».
5. Умисне тілесне ушкодження, що спричинило розлад здоров'я, поєднаний із стійкою втратою працездатності не менше ніж на одну третину.
6. Умисне тілесне ушкодження, що спричинило переривання вагітності.
7. Умисне тілесне ушкодження, що спричинило втрату органу або його функції.
8. Умисне тілесне ушкодження, що спричинило психічне захворювання. Значення реактивного розладу (неврозу) згідно Правил судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень.
9. Відмежування умисного тяжкого тілесного ушкодження, що спричинило смерть потерпілого (ч. 2 ст. 121 КК) від умисного вбивства (ст. 115 КК).
10. Умисні середньої тяжкості тілесні ушкодження (ст. 122 КК).
11. Умисні легкі тілесні ушкодження (ч. 1 ст. 125 КК).
12. Умисні легкі тілесні ушкодження, що спричинили короточасний розлад здоров'я або незначну стійку втрату працездатності (ч. 2 ст. 125 КК).
13. Побої (ч. 1 ст. 126 КК). Їх відмежування від тілесних ушкоджень.
14. Необережне тяжке або середньої тяжкості тілесне ушкодження (ст. 128 КК).
15. Види тілесних ушкоджень, заподіяних при пом'якшуючих обставинах.
16. Чим має бути викликаний стан сильного душевного хвилювання в складі умисного тяжкого тілесного ушкодження, заподіяного в стані сильного душевного хвилювання (ст. 123 КК)?
17. Особливості мордування (ч. 2 ст. 126 КК) з об'єктивної сторони.
18. Відмінність побоїв від тілесних ушкоджень.
19. Відмежування катування (ст. 127 КК) від інших кримінальних правопорушень проти здоров'я.
20. Домашнє насильство (ст.126-1 КК).

БЛОК 5.

Крим. правопор., що становлять небезпеку для життя і здоров'я людини, які вчиняються у сфері медичного обслуговування. Інші крим. правопор., що становлять небезпеку для життя і здоров'я людини

1. Неналежне виконання професійних обов'язків, що спричинило зараження особи вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби (ст. 131 КК): об'єктивна сторона.
2. Суб'єкт неналежного виконання професійних обов'язків, що спричинило зараження особи вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби (ст. 131 КК).
3. Розголошення відомостей про проведення медичного огляду на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби (ст. 132 КК). Відмежування від незаконного розголошення лікарської таємниці (ст. 145 КК).

4. Кваліфікація незаконної лікувальної діяльності (ст. 138 КК), яка призвела до заподіяння: а) тяжкого тілесного ушкодження, б) смерті потерпілої особи.
5. Кваліфікація незаконної лікувальної діяльності (ст. 138 КК), що супроводжувалася обманом, поєднаним з отриманням винагороди.
6. Об'єктивна сторона ненадання допомоги хворому медичним працівником (ст. 139 КК). Відмежування цього кримінального правопорушення від неналежного виконання професійних обов'язків медичним або фармацевтичним працівником (ст. 140 КК).
7. Поняття тяжких наслідків у складі неналежного виконання професійних обов'язків медичним або фармацевтичним працівником (ч. 1 ст. 140 КК).
8. Суб'єктивна сторона неналежного виконання професійних обов'язків медичним або фармацевтичним працівником (ч. 1 ст. 140 КК).
9. Конструкція складу порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини (ч. 1 ст. 143 КК).
10. Спосіб як обов'язкова об'єктивна ознака незаконного вилучення в людини її органів або тканин (ч. 2 ст. 143 КК).
11. Кваліфікація незаконного проведення абортів (ст. 134 КК), яке призвело до безплідності потерпілої.
12. Суб'єкт незаконного проведення абортів за ч. 1 ст. 134 КК та за ч. 2 ст. 134 КК.
13. Умови кримінальної відповідальності за залишення в небезпеці (ст. 135 КК).
14. Особливо кваліфікуюча ознака в складі залишення в небезпеці (ч. 3 ст. 135 КК).
15. Суб'єктивна сторона залишення в небезпеці, що спричинило смерть особи або інші тяжкі наслідки (ч. 3 ст. 135 КК).
16. За які діяння встановлена відповідальність у ч. 1 ст. 136 КК («Ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані»)?
17. Суб'єктивна сторона ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, що спричинило тяжке тілесне ушкодження (ч. 1 ст. 136 КК) або смерть потерпілого (ч. 3 ст. 136 КК).

БЛОК 6.

Крим. правопор. проти волі, честі та гідності особи

1. Потерпілий у складі незаконного позбавлення волі або викрадення людини (ч. 1 ст. 146 КК).
2. Спосіб незаконного позбавлення волі або викрадення людини (ч. 1 ст. 146 КК).
3. Об'єктивна сторона викрадення людини (ч. 1 ст. 146 КК).
4. Момент закінчення незаконного позбавлення волі або викрадення людини (ч. 1 ст. 146 КК).
5. Відмежування захоплення заручників (ст. 147 КК) від незаконного позбавлення волі або викрадення людини (ст. 146 КК).
6. Об'єктивна сторона захоплення заручників (ст. 147 КК).
7. Спричинення тяжких наслідків при захопленні заручників (ст. 147 КК). Кваліфікація захоплення заручника, поєднаного з його умисним вбивством.
8. Мета як ознака захоплення заручників (ст. 147 КК).
9. Суб'єктивна сторона підміни дитини (ст. 148 КК).
10. Потерпілий у складі підміни дитини (ст. 148 КК).
11. Форми об'єктивної сторони крим. правопор., передбаченого ч. 1 ст. 149 КК («Торгівля людьми»).
12. Мета експлуатації людини в складі крим. правопор., передбаченого ст. 149 КК України («Торгівля людьми»).
13. Для яких форм об'єктивної сторони торгівлі людьми (ст. 149 КК) обов'язковими ознаками є спосіб та мета вчинення крим. правопор.? Чи є він обов'язковим у разі вчинення крим. правопор. щодо малолітнього чи неповнолітнього?
14. Поняття уразливого стану особи в ст. 149 КК («Торгівля людьми»).
15. Потерпіла особа в складі кримінального правопорушення, передбаченого ст. 150 КК («Експлуатація дітей»).
16. Об'єктивна сторона у складі кримінального правопорушення, передбаченого ст. 150 КК («Експлуатація дітей»).
17. Використання малолітньої дитини для заняття жебрацтвом (ст. 150-1 КК): поняття жебрацтва і суб'єкт.
18. Чим відрізняється використання малолітньої дитини для заняття жебрацтвом (ст. 150-1 КК) від втягнення неповнолітнього в заняття жебрацтвом (ст. 304 КК) з об'єктивної сторони?

19. Незаконне поміщення в психіатричний заклад (ст. 151 КК).
20. Об'єктивна сторона примушування до шлюбу (ст. 151-2 КК).

БЛОК 7.

Крим. правопор. проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.

1. Статева свобода і статева недоторканість як об'єкти кримінально-правової охорони.
2. Об'єктивна сторона зґвалтування (ст. 152 КК).
3. Фізичне насильство при зґвалтуванні (ст. 152 КК).
4. Погроза застосування насильства при зґвалтуванні (ст. 152 КК).
5. Кримінально-правова оцінка інших видів погроз при встановленні відсутності добровільної згоди потерпілої особи.
6. Безпорадний стан при зґвалтуванні (ст. 152 КК).
7. Момент закінчення зґвалтування.
8. Як потрібно кваліфікувати дії гвалтівника, який у процесі чи одразу після зґвалтування вчинив умисне вбивство потерпілої особи?
9. Зґвалтування, що спричинило особливо тяжкі наслідки (ч. 5 ст. 152 КК).
10. Кваліфікація тяжкого тілесного ушкодження, спричиненого при зґвалтуванні.
11. Вчинення зґвалтування групою осіб (ч. 3 ст. 152 КК).
12. Добровільна відмова від зґвалтування.
13. Кваліфікація дій сексуального характеру, вчинених з малолітньою особою.
14. Сексуальне насильство (ст. 153 КК): об'єктивна сторона і суб'єкт. Відмежування від зґвалтування (ст. 152 КК).
15. Об'єктивна сторона і суб'єкт примушування до вступу в статевий зв'язок (ст. 154 КК).
16. Вчинення дій сексуального характеру з особою, яка не досягла шістнадцятирічного віку (ст. 155 КК): суб'єкт і об'єктивна сторона.
17. Розбещення неповнолітніх: об'єктивна сторона і суб'єкт (ст. 156 КК).
18. Відмежування катування (ст. 127 КК) від зґвалтування та сексуального насильства (ст. 153 КК).

БЛОК 8.

Крим. правопор. проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина

1. Способи перешкоджання здійсненню виборчого права або права брати участь у референдумі (ч. 1 ст. 157 КК).
2. Умисне порушення таємниці голосування (ч. 1 ст. 159 КК): об'єктивна сторона.
3. Порушення недоторканності житла за ч. 1 ст. 162 КК: об'єктивна сторона і суб'єкт. Значення законності / незаконності фактичного володіння особи житлом чи іншим володінням (див.: постанова ВСУ від 24 березня 2016 року у справі №5-299кз15).
4. Порушення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції, що передаються засобами зв'язку або через комп'ютер (ст. 163 КК): предмет та об'єктивна сторона.
5. Ухилення від сплати аліментів на утримання дітей (ст. 164 КК): об'єктивна сторона, момент закінчення.
6. Грубе порушення законодавства про працю (ст. 172 КК): склад крим. правопор.
7. Безпідставна не виплата заробітної плати, стипендії, пенсії або іншої установленної законом виплати (ст. 175 КК): об'єктивна сторона, предмет та умови звільнення від відповідальності.
8. Порушення авторського права і суміжних прав (ст. 176 КК): об'єктивна сторона.
9. Предмет та об'єктивна сторона крим. правопор., передбаченого ст. 182 КК («Порушення недоторканності приватного життя»).

БЛОК 9.

Крим. правопор. проти власності

1. Кваліфікуюча ознака окремих крим. правопор. проти власності «проникнення у житло, інше приміщення чи сховище» з урахуванням практики ККС ВС.

2. Відмежування крим. правопор., передбачених статтями 185, 190 та 191 КК від дрібного викрадення чужого майна (ст. 51 КУпАП).
3. Об'єктивна сторона крадіжки та грабежу. «Таємність» та «відкритість» як способи викрадення чужого майна.
4. Момент закінчення крадіжки та грабежу з урахуванням практики ККС ВС.
5. Суспільно небезпечні наслідки у складі крадіжки, грабежу, розбою, вимагання.
6. Насильство, що не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого при грабежі (ст. 186 КК).
7. Фізичне насильство, яке є небезпечним для життя чи здоров'я при розбої (ст. 187 КК).
8. Кваліфікація насильства, застосованого після отримання винною особою реальної можливості розпорядитися чи користуватися вилученим майном (тобто, з метою уникнення затримання).
9. Розбій з об'єктивної сторони.
10. Момент закінчення розбою.
11. Характер погрози при розбої.
12. Кваліфікація розбою, який призвів до заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, що спричинили смерть потерпілого.
13. Особливості кваліфікуючої ознаки повторності при розбої.
14. Кваліфікація дій, розпочатих як крадіжка, але виявлених потерпілим чи іншими особами і, незважаючи на це, продовжених винною особою з метою заволодіння майном.
15. Переростання крадіжки/грабежу в розбій у разі їх вчинення за попередньою змовою групою осіб.
16. Предмет вимагання (ст. 189 КК).
17. Погроза насильством при вимаганні (ст. 189 КК).
18. Види погроз при вимаганні (ч. 1 ст. 189 КК).
19. Момент закінчення вимагання (ч. 1 ст. 189 КК).
20. Відмінність вимагання, яке поєднане з насильством чи погрозою його застосування (ст. 189 КК), від насильницького грабежу (ч. 2 ст. 186 КК) або розбою (ст. 187 КК).
21. Кваліфікація дій винної особи, якщо погроза насильства або саме насильство були застосовані з метою заволодіння майном потерпілого в момент нападу, але у зв'язку з відсутністю у нього майна винна особа пред'явила вимогу передати його в майбутньому.
22. Предмет шахрайства (ст. 190 КК).
23. Момент закінчення шахрайства. Замах на шахрайство.
24. Обман при шахрайстві.
25. Відмежування крадіжки від шахрайства.
26. Кваліфікація дій особи, яка незаконно заволодіває майном (привласнює майно), яке залишені у місці, відомому для особи, яка їх забула (тимчасово вибуло із її володіння).
27. Особливості предмету крим. правопор., передбаченого ст. 191 КК («Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем»).
28. Що розуміється під розтратою майна в крим. правопор., передбаченому ст. 191 КК?
29. Що розуміється під привласненням майна в крим. правопор., передбаченому ст. 191 КК?
30. Відмежування крадіжки (ст. 185 КК) від привласнення майна (ст. 191 КК).
31. Які із крим. правопор. проти власності належать до крим. правопор. з усіченим складом?
32. Форми заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст. 192 КК).
33. Незаконне використання чужого майна, як форма заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст. 192 КК).
34. Суспільно небезпечні наслідки у складі заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст. 192 КК).
35. Предмет привласнення особою знайденого або чужого майна, що випадково опинилося у неї (ст. 193 КК).
36. Відмежування привласнення особою знайденого або чужого майна, що випадково опинилося у неї (ст. 193 КК) від крадіжки (ст. 185 КК).
37. Спосіб як кваліфікуюча ознака умисного знищення або пошкодження майна (ч. 2 ст. 194 КК). Значення розміру заподіяної шкоди для кваліфікації за ч. 2 ст. 194 КК (див. ККС ВС від 27 березня 2019 р. справа № 1-8/2012).
38. Умисне пошкодження об'єктів електроенергетики (ч. 1 ст. 194-1 КК): предмет і об'єктивна сторона.

39. Чи має значення відсутність у суб'єкта крим. правопор. реального наміру знищити чуже майно на момент висловлення погрози щодо нього для застосування ст. 195 КК?
40. Об'єктивна сторона погрози знищення майна (ст. 195 КК).
41. Момент закінчення погрози знищення майна (ст. 195 КК).
42. Як кваліфікується необережне спричинення смерті одній людині під час необережного знищення або пошкодження майна (ст. 196 КК)?
43. Предмет та суб'єкт крим. правопор., передбаченого ст. 197 КК («Порушення обов'язків щодо охорони майна»).
44. У чому полягає порушенням обов'язків щодо охорони майна (ст. 197 КК) з об'єктивної сторони?
45. У чому полягає придбання майна, завідомо здобутого кримін.-протиправним шляхом (ст. 198 КК)?
46. У чому полягає отримання майна, завідомо одержаного кримін.-протиправним шляхом (ст. 198 КК)?
47. У яких формах можливий збут майна, завідомо одержаного кримін.-протиправним шляхом (ст. 198 КК)?
48. Чи має значення для кваліфікації за ст. 198 КК, чи було придбання, збут чи зберігання майна заздалегідь обіцанням, а також те, чи носило воно систематичний характер?

БЛОК 10.

Крим. правопор. у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг

1. Види суб'єктів крим. правопор. у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.
2. Поняття службової особи публічного права. Поняття службової особи приватного права.
3. Виконання адміністративно-господарських функцій службовою особою.
4. Виконання організаційно-розпорядчих функцій службовою особою.
5. Здійснення функцій представника влади або місцевого самоврядування.
6. Поняття особи, яка здійснює професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг.
7. Відповідальність працівників підприємств, установ та організацій, які виконують професійні, виробничі або технічні функції.
8. Поняття неправомірної вигоди.
9. Поняття істотної шкоди та тяжких наслідків як кваліфікуючих (особливо кваліфікуючих) ознак деяких крим. правопор. у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг (див. постанову ВСУ від 27.10.2016 (справа №5-99кс16)).
10. Зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК): об'єктивна та суб'єктивна сторона.
11. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК): об'єктивна сторона. Кваліфікація перевищення, передбаченого ч.2 ст. 365 КК, з урахуванням практики Верховного Суду.
12. Поняття працівника правоохоронного органу в складі крим. правопор., передбаченого ст. 365 КК. Чи охоплюється поняттям «працівник правоохоронного органу» державний виконавець?
13. Суб'єкт крим. правопор., передбачених статтями 366 КК («Службове підроблення»), 367 КК («Службова недбалість»), 370 КК («Провокація підкупу»).
14. Предмет службового підроблення (ст. 366 КК).
15. Об'єктивна сторона службового підроблення (ч. 1 і ч. 2 ст. 366 КК).
16. Об'єктивна сторона службової недбалості (ст. 367 КК).
17. Об'єктивна сторона прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК).
18. Як вирішується питання про момент закінчення крим. правопор. та конструкцію складу крим. правопор., передбаченого ст. 368 КК?
20. Суб'єктивна сторона крим. правопор., передбаченого ст. 368 КК.
21. Розмежування пропозиції та обіцянки неправомірної вигоди.
22. Відмежування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК) від шахрайства (ст. 190 КК).
23. Суб'єкт та об'єктивна сторона крим. правопор., передбаченого ст. 369 КК.
24. Передумови та підстави звільнення від кримінальної відповідальності особи, яка запропонувала, пообіцяла чи надала неправомірну вигоду.
25. Що слід розуміти під вимаганням неправомірної вигоди у статтях 354, 368, 368-3 і 368-4 КК?

26. Кримінально-правові наслідки надання неправомірної вигоди внаслідок її вимагання.
27. Кримінально-правові наслідки «контрольованої неправомірної вигоди».
28. Незаконне збагачення (ст. 368-5 КК): предмет крим. правопор.
29. Об'єктивна сторона незаконного збагачення (ст. 368-5 КК).
30. Суб'єкт незаконного збагачення (ст. 368-5 КК).
31. Поняття провокації підкупу (ст. 370 КК): об'єктивна і суб'єктивна сторона.
32. Співвідношення корупційних крим. правопор. (примітка до ст.45 КК) з крим. правопор. у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.